

ROZPIERAĆ (2) *vb impf*

o jasne, e pochylone.

praes 3 sg rozpiérã (1). ◇ [3 pl rozpiérają.] ◇ part praes act rozpiérając (1).

Sł stp: rozpirać, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Rozpychać od wewnątrz; distendere, distentare, rumpere, turgere Cn (2) :

rozpierać co (1): ktore [wiatry] więc rozchodacz sie błony przerzeczone rozpieraiąc od mięsa oddzieraią zkad więc bywa bolenie nie małe. GlabGad I2v.

Przen: Ogarniac (o uczuciach; tu: o bólu) (1) : támże skąd ielitóm/ bądź w biegunce káždéy/ bądź w ten czas kiedy robaki sie w nich zálęgã/ álbo kiedy okrutny ból koliczny rozpiéra/ ták siedziéc iáko pić/ albo kryftérę wlać/ nagotowíza pomoc. Oczko 15.

[rozpierać kogo: Miŕeram me differor doloribus. Ach nieftotys toć mie rozpieraią. TerentMatKęŁ L2.]

Formacje współrdzenne cf 2. PRZEĆ.

RS